

**TRIBUNALUL CONSTANȚA**  
**SECȚIA A II -A CIVILĂ**  
**I N C H E I E R E**

**Ședința publică din data de 03 Septembrie 2014**

PREȘEDINTE- Elena Laura Suliman  
JUDECĂTOR- Cristina Constantinescu  
JUDECĂTOR- Oana Damian  
GREFIER- Narcis Dobre

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta **SC DECIROM SA** cu sediul în Constanța, Incinta Port Nou, Poarta 3 în contradictoriu cu intimata **SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL** cu sediul ales în comuna Dobroiești, sat Fundeni, str.Cireșului nr.43B, județul Ilfov, împotriva deciziei civile nr. 16117/16.10.2012 pronunțată în dosarul nr.45698/212/2010\* de Judecătoria Constanța

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă avocat Patrașcu Marian și Corcheș Rădița pentru recurenta SC DECIROM SA, avocat Coroiu Vasilica pentru intimata SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL în baza împuternicirilor avocațiale depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită cu respectarea prevederilor art. 87 pct. 2 și următoarele Cod Procedură Civilă.

S-a făcut referatul asupra cauzei, greșierul de ședință evidențiind părțile, obiectul litigiului, mențiunile privitoare la procedura de citare.

Apărătorul intimatei, la solicitarea instanței, învederează că înțelege să susțină excepția nulității recursului pentru neindicarea motivelor de recurs, invocată prin întâmpinare.

Instanța pune în discuția părților excepția invocată de către intimată nulitatea recursului pentru neindicarea motivelor de recurs.

Apărătorul intimatei apreciază că această excepția urmează a fi admisă având în vedere reglementările procedurale.

Potrivit disp. art.299 cod procedură civilă hotărârile care nu sunt supuse apelului, precum și hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Ori, această reglementare este inserată la capitolul V / căi extraordinare de atac: Același lucru este stabilit și de disp.art.304 ind.1 cod procedură civilă care prevede că modificarea sau casare unei hotărâri se poate cere numai pentru motive de nelegalitate.

Dacă se face o simplă lecturarea cererii de recurs se poate observa că nu se regăsesc invocate motivele de nelegalitate ale hotărârii atacate, și nici un temei de drept. Astfel indiferent dacă ne aflăm sub incidența unuia din motivele de modificare sau casare prev.la art.304 sau în ipoteza art.301 ind.1 cod

procedură civilă recurenta trebuia să indice motivele de nelegalitate care nu au fost avute în vedere de către instanța de fond.

Față de această împrejurare apreciază că în cauză sunt incidente disp.art.302 lit.c cod procedură civilă coroborat cu disp.art.306 cod procedură civilă, depune practică judiciară în acest sens. Solicită unirea excepției cu fondul cauzei.

Avocat Patrașcu Marian, pentru recurentă, solicita respingerea excepției, urmând a se constata că în cauză sunt incidente disp.art.304 și că în cererea de recurs a fost invocat temeiul de drept.

Avocat Corcheș Rădița, pentru recurentă, de asemenea solicită respingerea excepției, având în vedere că în cauză sunt incidente disp.art.304, iar motivele invocate de către intimată nu se încadrează în niciunul dintre motivele de casare.

Dar înainte de a se proceda la soluționarea excepției invocate de către intimată, solicită a se constata că la acest termen procedura de citare cu părțile, respectiv cu intimata SC Arboria Manufacturing SRL, este nelegal îndeplinită, având în vedere că această intimată nu a fost citată.

Prezentă în instanță, administratorul societății intimite SC Arboria Manufacturing SRL, d-na Toma Aurica, arată că are cunoștința de prezenta cerere de recurs, și apreciază că astfel procedura de citare este legal îndeplinită, urmând a depune la dosarul cauzei delegația de reprezentare.

Instanța constată că procedura de citare este legal îndeplinită la acest termen, prin prezența în instanță a administratorului societății intimite SC Arboria Manufacturing SRL.

Constată, de asemenea că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cererii de intervenție formulată de SC Arboria Manufacturing SRL

Instanța respinge excepția nulității recursului, invocată de intimată, față de disp.art.306, 304, 304 ind.1 cod procedură civilă.

Intrebate părțile arată că nu mai alte probe de formulat.

Avocat Corcheș Rădița, pentru recurentă, solicită a se lua act că înțelege să invoce ca și motiv nou de recurs nepronunțarea asupra cererii de intervenție.

Apărătorul intimitei apreciază că recurenta nu are nici un interes în invocarea acestei excepții, singura care ar fi putu invoca acest aspect și ar fi putut formula calea de atac ar fi fost intervenienta SC Arboria Manufacturing SRL.

Instanța ia act că recurenta, la acest termen, a înțeles să invoce un nou motiv de nelegalitate a hotărârii pronunțate de către Judecătoria Constanța.

Constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Avocat Patrașcu Marian, pentru recurentă, solicită admiterea recursului, cu consecința respingerii acțiunii formulate de către SC Argus Standard Security SRL. Având în vedere că instanța de fond și-a motivat întreaga hotărâre raportat la disp.art.404 ind.1 cod procedură civilă cu precădere la posibilitatea întoarcerii executării silite, având la îndemână o hotărâre judecătorească de ridicare a sechestrului asigurator.

Arată că în etapa de propunere probe au fost depuse înscrisuri noi, ce nu au fost depuse până la acest moment la nici o instanță judecătorească. Raportat la disp.art.404 ind.1 alin 1 și 2 cod procedură civilă solicită a se reține cele 2 sintagme esențiale care definesc întoarcerea executării silite, respectiv: ce care are interes, prev la alin.1 și cel interesat în sensul celor dispuse la alin.2.

Cu înscrisurile noi depuse la dosarul cauzei s-a făcut dovada capacității pârâtei de a întoarce o executare silită și dovada că reclamanta a dispus în timpul sechestrului asigurator de bunurile respective făcând acte de dispoziție, de mișcarea acelor bunuri, bunuri care sunt identificate cf.celor 8 avize de expediții.

De asemenea solicită a se constata că a fost identificat proprietarul mărfii care a pus la dispoziția părților informații cu privire la mișcarea acestor bunuri, bunuri despre care în timpul cercetării judecătorești, pârâta a precizat că aceste bunuri nu a fost în proprietatea recurentei, că nu a fost custodia acesteia.

Față de susținerile pârâtei că ar fi putut recurenta să conteste procesul verbal al executorului judecătoresc nu poate duce decât la o singură concluzie : la momentul la care s-a făcut o tranzacție de desocotire a debitelor avute de către SC Argus Standard Security SRL în favoarea SC Decirom SA, din acel moment SC Decirom SA poate fi „acuzată” de faptul că nu a avut inspirația să pună în acea tranzacție și chestiunea cu privire la acest sechestr.

Față de această împrejurare și față de înscrisurile noi depuse la dosarul cauzei, care fac lumină cu privire la circulația mărfii, solicită ca instanța de recurs să se aplece asupra întregului material probator, considerând că întoarcerea executării silite așa cum se solicită de către SC Argus Standard Security SRL ar fi nedrept și injust sau ar însemna o îmbogățire fără just termei.

Avocat Corcheș Rădița, pentru recurentă, solicită a se constata că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cererii de intervenție și solicită admiterea recursului cu consecința respingerii cererii principale și a cererii de intervenție.

Solicită a se avea în vedere că măsura sechestrului a fost limitată în timp, dispozițiile hotărârii prin care s-a dispus sechestrul asigurator fiind până la soluționarea definitivă a dosarului de fond. Fondul raportului juridic a fost soluționat prin sentința civilă pronunțată în septembrie 2002, rămasă definitivă prin neexercitarea căii de atac a apelului.

Pe de altă parte solicită a se constatat că instanța de fond a pornit de la o premisă greșită în analiza fondului, în sensul că proprietarul mărfii nu erau nici SC Argus Standard Security SRL și nici intervenienta SC Arboria Manufacturing SRL, proprietarul fiind un terț, SC MSA Wood Trading Internațional SRL, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, respectiv procesul verbal din 14.08.2002, prin care reprezentantul intimatei SC MSA Wood Trading Internațional SRL recunoaște că marfa aparține unei terțe societăți c care a încheiat contracte de prestări servicii, adresa emisă de SC MSA Wood Trading Internațional SRL, prin care se confirmă că bunurile menționate în cele 9 avize de expediție a fost exportată până la data de 1.11 2002 în Egipt, pe cale maritimă, contractul încheiat cu SC MSA Wood Trading Internațional SRL în baza căruia încărcarea bunurilor sechestrate pe nave și expedierea au fost efectuate în cursul anului 2002 chiar de către SC Argus

Standard Security SRL, din depozitul aparținând intervenientei SC Arboria Manufacturing SRL.

Mai mult solicită a se constata că nu sunt întrunite condițiile prev. de art.574 cod procedură civilă. Din înscrisurile depuse la dosar s-a făcut dovada că bunurile nu au fost preluate de SC Decirom SA, că acestea nu au fost valorificate de SC Decirom SA prin intermediul unei proceduri de executare silită, întrucât creanța principală a fost stinsă prin efectuarea unei plăți voluntare. Având în vedere că obligația de plată pentru care fusese instituită măsura asiguratorie a fost stinsă prin plată voluntare apreciază că nu mai există temeii pentru declanșarea de către SC Decirom SA a unei eventuale proceduri de executare silită.

Nu în ultimul rând promovarea acțiunii principale reprezintă o exercitare abuzivă a drepturilor procesuale de către reclamantă, în scopul îmbogățirii fără justă cauză.

Apărătorul intimatului solicită a se constata că toate susținerile formulate de către apărătorii recurenteii sunt cu mult înafara cadrului procesual, sunt simple alegații având în vedere faza procesuală. Astfel apreciază că prezenta cauză nu este în faza procesuală de analizarea acțiunii în realizarea dreptului sau a acțiunii în constatare ci pur și simplu într-o procedură execuțională stabilită de disp.art.574 cod procedură civilă, legiuitorul stabilind această reglementare tocmai pentru situațiile în care bunul sechestrat nu se mai găsește în natură.

Recurenta face abstracție de hotărârile pronunțate, începând cu încheierea din 8.08.2002 prin care la solicitarea expresă a recurenteii s-a dispus instituirea sechestrului asigurator, custodia bunurilor fiind preluată de către aceasta.

În baza acestei încheieri și pentru punerea în executare a acesteia s-a încheiat procesul verbal de custodie, și prin care s-a menționat că a fost dată în custodia recurenteii cantitatea de cherestea. La dosar, nu cunoaște din ce motive a fost depus acest proces verbal trunchiat, urmând a se constata că ultima fila și anexa 2 la procesul verbal nefiind depuse la dosarul cauzei.

Prin același proces verbal recurenta era obligată să asigure paza bunurilor sechestrate. Prin încheierea nr.106 pronunțată de Tribunalul Constanța s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator ca urmare admiterii cererii reconvenționale formulată de SC Argus Standard Security SRL. Ca urmare a încheierii pronunțate intimata a pus în executare această încheiere și la momentul la care s-a pus problema ridicării mărfii, această marfă nu mai exista.

Cu privire la așa zisele motive de recurs invocate sunt cele privitoare la nepronunțarea de către instanța de fond asupra excepției lipsei de interes și inadmisibilității, excepții ce intră sub puterea autorității de lucru judecat. Astfel urmează a se constata că Tribunalul Constanța prin Decizia civilă nr. 3 s-a pronunțat asupra acestor excepții.

Față de aceste considerente și având în vedere că toate problemele ridicare de recurentă exced cadrul procesual, precum și practica CEDO solicită respingerea recursului, menținerea ca temeinică și legală a hotărârii pronunțate de către instanța de fond.

Reprezentantul intervenientei SC Arboria Manufacturing SRL cu privire la motibul nou de recurs invocat, la acest termen, arată că nu a înțeles să formuleze recurs având în vedere că prin cererea de intervenție de tindea la admiterea acțiunii principale.

## **TRIBUNALUL**

Având nevoie de timp pentru a delibera,

### **DISPUNE**

Amâna pronunțarea la data de 10.09.2014.  
Pronunțata în sedinta publica azi 3.09.2014.

**PRESEDINTE,**  
Elena Laura Suliman

**JUDECATOR,**  
Cristina Constantinescu

**JUDECATOR,**  
Oana Damian

**GREFIER,**  
Narcis Dobre

**TRIBUNALUL CONSTANȚA**  
**SECȚIA A II -A CIVILĂ**  
**IN CHEIERE**

**Ședința publică din data de 10 Septembrie 2014**

**PREȘEDINTE-** Elena Laura Suliman  
**JUDECĂTOR-** Cristina Constantinescu  
**JUDECĂTOR-** Oana Damian  
**GREFIER-** Narcis Dobre

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta **SC DECIROM SA** cu sediul în Constanța, Incinta Port Nou, Poarta 3 în contradictoriu cu intimata **SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL** cu sediul ales în comuna Dobroiești, sat Fundeni, str.Cireșului nr.43B, județul Ilfov, împotriva deciziei civile nr. 16117/16.10.2012 pronunțată în dosarul nr.45698/212/2010\* de Judecătoria Constanța

Dezbaterile au avut loc în sedinta publica din data de 3.09.2014 si au fost consemnate în încheierea din acea data, încheiere ce face parte integranta din prezenta hotarâre, iar instanta având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronuntarea la data de 10.09.2014:

**TRIBUNALUL**

Același complet, pentru aceleași motive,

**DISPUNE**

Amâna pronuntarea la data de 17.09.2014.  
Pronuntata în sedinta publica azi 10.09.2014.

**PRESEDINTE,**  
Elena Laura Suliman

**JUDECATOR,**  
Cristina Constantinescu

**JUDECATOR,**  
Oana Damian

**GREFIER,**  
Narcis Dobre

**TRIBUNALUL CONSTANȚA**  
**SECȚIA A II -A CIVILĂ**  
**DECIZIA CIVILA NR 604**

**Ședința publică din data de 17 Septembrie 2014**

**PREȘEDINTE- Elena Laura Suliman**  
**JUDECĂTOR- Cristina Constantinescu**  
**JUDECĂTOR- Oana Damian**  
**GREFIER- Narcis Dobre**

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta **SC DECIROM SA** cu sediul în Constanța, Incinta Port Nou, Poarta 3 în contradictoriu cu intimata **SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL** cu sediul ales în comuna Dobroiești, sat Fundeni, str.Cireșului nr.43B, județul Ilfov, împotriva deciziei civile nr. 16117/16.10.2012 pronunțată în dosarul nr.45698/212/2010\* de Judecătoria Constanța

Dezbaterile au avut loc în sedinta publica din data de 3.09.2014 si au fost consemnate în încheierea din acea data, încheiere ce face parte integranta din prezenta hotarâre, iar instanta având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronuntarea la data de 10.09.2014, 17.09.2014 când a pronuntat urmatoarea hotarâre:

**TRIBUNALUL :**

Asupra recursului de față:

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul Judecătoriei Constanța sub nr 26688/212/2008 la data de 27.11.2008 reclamanta SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL în contradictoriu cu pârâta SC DECIROM SA a solicitat obligarea acesteia la plata echivalentului valoric al cantității de 309,957 mc de cherestea de fag calitate China cu privire la care s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator în dosarul 76/MF/2005 al Tribunalului Constanța. În motivarea cererii s-a arătat că prin încheierea din 08.08.2002 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar 274/MF/2002 s-a dispus la cererea DECIROM SA instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale reclamantei până la soluționarea definitivă a fondului cauzei. În data de 14.08.2002 BEJ DEACU VASILE a aplicat sechestrul asigurator asupra unei cantități de 309,957 mp cherestea de fag în dosar de executare 372/2002. Paza și custodia bunurilor a fost încredințată creditoarei SC DECIROM SA. Prin încheierea nr.106 MF, pronunțata in Camera de Consiliu in 23.11.2005, in dosarul 76/MF/2005, de către Tribunalul Constanta - secția marina si fluviala, s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor mobile si imobile, aflate in

custodia creditoarei SC DECIROM SA, conform procesului verbal din 14.08.2002, încheiat de către executorul judecătoresc Deacu Vasile.

Parata nu și-a executat voluntar obligația de predare a bunurilor sechestrate și aflate în paza sa juridică, împrejurare în care s-a solicitat aducerea la îndeplinire a acestei obligații prin executare silită în natură.

În acest sens a fost investit BEJ Deacu Vasile cu o cerere de executare silită a titlului reprezentat de încheierea nr.106 MF /23.11.2005 pronunțată de către Tribunalul Constanța, împrejurare în care s-a format dosarul de executare 52/2006, parata fiind somată la data de 13.02.2006.

La data de 17.02.2006, în acest dosar de executare, BEJ Deacu Vasile emite proces verbal în care consemnează împrejurarea că s-a deplasat împreună cu reprezentanții petentei la sediul SC DECIROM SA în vederea executării silite a obligației acesteia de a preda cantitatea de cherestea în discuție.

S-a consemnat în actul de executare faptul că reprezentanții SC DECIROM SA afirmă că marfa nu se mai află în custodia acestora "fiind exportată de către o terță persoană juridică".

Prin sentința civilă nr 7959 din data de 30.04.2009 Judecătoria Constanța a respins ca nefondate excepțiile inadmisibilității acțiunii și a autorității de lucru judecat și a admis excepția lipsei de interes, respingând acțiunea ca lipsită de interes. Această excepție a fost invocată de pârâta SC Deciom SA în raport de sentința comercială nr 410 din 2.10.2007 pronunțată în dosarul nr 2712/3/2006 a Tribunalului București, prin care s-a reținut caracterul netemeinic al cererii de chemare în garanție formulată împotriva SC Deciom SA de către reclamanta SC Argus Standard Security SA. Cu privire la excepția autorității de lucru judecat, în motivarea sentinței s-a menționat că aceasta a fost invocată de către pârâta în raport de hotărârile pronunțate în dosarul nr. 2712/3/2006 aflat pe rolul Tribunalului București și că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 1201 cod civil.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs, la data de 15.12.2009, recurenta SC Argus Standard Security SRL, care a solicitat, în temeiul art 304 pct 5 și pct 9 admiterea recursului, casarea în parte a sentinței recurate cu privire la soluția referitoare la excepția lipsei de interes a reclamantei și trimiterea cauzei spre soluționarea în fond de către prima instanță.

Prin decizia civilă nr 3/MF/14.09.2010 Tribunalul Constanța a admis recursul astfel declarat, a casat sentința recurată și a trimis cauza primei instanțe spre rejudecare. În motivarea acestei decizii, s-a reținut faptul că prima instanță a dat o dezlegare greșită excepției lipsei de interes, în condițiile în care hotărârea nu a cuprins motivele pentru care a fost adoptată soluția admiterii excepției lipsei de interes.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța sub nr 45698/212/2010 la data de 17.12.2010. La data de 10.12.2011 în cauză a formulat cerere de intervenție în interesul reclamantei SC ARBORIA MANUFACTURING SRL. În motivarea cererii intervenienta a arătat că executorul judecătoresc a instituit sechestrul asupra unui lot de marfă de 309 mc din totalul de 6000 mc lot care aparține intervenientei.



Prin sentința civilă nr 10118/20.05.2011 Judecătoria Constanța a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Constanța. Tribunalul Constanța la rândul său a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Constanța prin sentința civilă nr 6150/09.11.2011 iar conflictul negativ de competență a fost soluționat prin sentința civilă nr 35/com/08.12.2011 a Curții de Apel Constanța care a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Constanța.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța la data de 16.01.2012 sub nr 45698/212/2010. Prin **sentința civilă nr. 16117/06.10.2012, Judecătoria Constanța** a respins, ca neîntemeiate, excepțiile inadmisibilității acțiunii și a lipsei de interes, iar pe fond, a admis acțiunea introdusă de reclamanta SC Argus Standard Security SRL în contradictoriu cu pârâta SC Decirom SA care a fost obligată la plata către reclamantă a sumei de 118.787,92 euro, reprezentând contravaloarea cantității de 309,957 mc de cherestea de fac calitate China.

În conformitate cu art.137 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța a examinat cu prioritate excepția inadmisibilității acțiunii, reținând că nu este o excepție veritabilă, fiind o simplă apărare de fond întrucât prin intermediul acesteia pârâta a făcut de fapt apărări pe fondul cauzei, susținând că situația juridică dintre părțile prezentei cauze a fost soluționată în mod definitiv prin semnarea unei tranzacții prin care creanța deținută de SC Decirom SA în contra reclamantei a fost stinsă prin achitare.

În ceea ce privește excepției lipsei de interes invocată de către pârâtă în raport de faptul că creanța pe care reclamanta o avea față de creditoarea SC Decirom SA a fost achitată și nu există nici un titlu executoriu împotriva pârâtei din prezenta cauză, instanța a constatat că finalitatea urmărită de reclamantă prin formularea prezentei acțiuni este obligarea pârâtei la plata contravalorii cantității de 309,7 mc de cherestea, justificând astfel sub aspectul interesului promovarea prezentei acțiuni.

Pe fondul cauzei, s-a reținut că, prin încheierea din data de 08.08.2002, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 274/MF/2002, s-a dispus, la solicitarea pârâtei SC Decirom SA, instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor reclamantei SC Argus Standard Security SRL până la concurența creanței de 28.167,83 USD.

La data de 14.08.2002 BEJ Deacu Vasile a aplicat sechestrul asigurător asupra cantității de 309,7 mc de cherestea, potrivit procesului verbal întocmit în dosarul de executare nr. 372/2002. potrivit aceluiași proces verbal, custode pentru cantitatea de 309,7 mc de cherestea a fost pârâta SC Decirom SA (f. 21-23 din dos. nr. 26688/212/2008).

Prin încheierea nr. 106/MF, pronunțată de Tribunalul Constanța la data de 23.11.2005, s-a dispus ridicarea sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile aflate în custodia creditoarei SC Decirom SA.

La data de 17.02.2006 BEJ Deacu Vasile a încheiat procesul verbal în cadrul dosarului de executare nr. 1080/2008 (f. 5 din dos. nr. 26688/212/2008) în care se arată că bunurile constând în cantitatea de 309,957 mc de cherestea

aflate în custodia pârâtei au dispărut.

Potrivit raportului de expertiză efectuat în cauză (f.68-71) s-a stabilit că bunurile constând în cantitatea de 309,957 mc cherestea fag calitate China, la nivelul anului 2006, are o valoare de 118.787,92 euro.

În aplicarea prevederilor art. 574 alin. 1 alin.3 Cod procedură civilă, instanța a admis acțiunea reclamantei, obligând-o pe pârâtă să plătească reclamantei suma de 118.787,92 euro, reprezentând contravaloarea cantității de 309,957 mc de cherestea de fag calitate China.

**Pârâta SC Decirom SA a formulat recurs împotriva sentinței sus-menționate**, solicitând desființarea acesteia și respingerea acțiunii formulate de SC Argus Standard Security SRL.

În motivarea căii de atac, recurența susține că instanța de fond a analizat formal înscrisurile depuse de părți și a soluționat o cauză ce nu putea fi admisă prin prisma interesului și a admisibilității.

Astfel, recurența apreciază că instanța de fond nu a luat în considerare faptul că părțile au soluționat litigiul prin tranzacția nr 1630/2005 prin care SC Decirom SA a renunțat la orice fel de pretenție patrimonială prezentă și viitoare față de SC Argus Standard care, la rândul ei, consimte și admite descărcarea SC Decirom.

Între momentul încheierii acestei tranzacții și data procesului-verbal în dosarul execuțional nr. 1080/05.11.2008, reprezentanții celor două părți s-au prezentat la locul unde s-a depozitat cantitatea de 309 mc cherestea, descoperindu-se că societatea reclamantă și societatea garantă Arboria Manufacturing nu își mai găseau punctul de lucru, ceea ce înseamnă că mărfurile au fost însușite și înstrăinate fără știrea custodelui care din punctul de vedere al tranzacției realizată în 2005 eliberase debitoarea Standard Security de orice pretenție patrimonială prezentă și viitoare.

De asemenea, recurența critică și soluția primei instanțe dată excepției lipsei de interes, susținând că Argus Standard Security nu poate manifesta nici un interes în situația de față, sechestrul fiind instituit dintr-o gravă eroare asupra unor mărfuri ce nu puteau face obiectul acestei măsuri asigurătorii.

În acest sens, mai arată că Argus Standard nu și-a manifestat niciodată îngrijorarea față de indisponibilizarea vreunei cantități de cherestea, nefiind proprietara vreunei cantități de marfă din acel depozit, astfel că demersul său, pe lângă faptul că este lipsit de interes, conține și intenția frauduloasă de a valorifica o situație generată de instituirea greșită a unui sechestrului asigurător fără a se verifica existența vreunei mărfi care să aparțină SC Argus Standard.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 304 Cod procedură civilă.

Intimata SC Argus Standard Security SRL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a sentinței civile nr. 16117/2012 pentru următoarele motive:

1. recurența nu a invocat nici un temei de drept în susținerea căii de atac promovate; chiar și în situația aplicării art. 304<sup>1</sup> Cod procedură civilă, recurența trebuia să examineze legalitatea hotărârii pe baza prevederilor legale aplicabile,

ori cât timp a invocat numai aspecte ce vizează situația de fapt, fără nici un argument juridic, înseamnă că nu a motivat recursul.

2. recurenta ignoră faptul că art. 574 Cod procedură civilă nu urmărește stabilirea unui drept nou, ci o modalitate de executare alternativă a unui drept recunoscut în prealabil cu autoritate de lucru judecat prin sentința nr. 106/2005 pronunțată în dosarul nr. 76/MF/2005.

Prin decizia civilă nr 131/RMF/18.02.2014 a Tribunalului Constanța pronunțată în dosar 45698/212/2010\* a fost admis recursul declarat de recurenta SC DECIROM SA, a fost modificată în tot sentința recurată, a fost admisă excepția autorității de lucru judecat iar acțiunea a fost respinsă pentru autoritate de lucru judecat.

Împotriva acestei decizii SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a formulat contestație în anulare, contestație admisă prin decizia civilă nr 553/16.07.2014 pronunțată în dosar 2897/118/2014 al Tribunalului Constanța. Pentru considerentele expuse în cadrul acestei decizii a fost anulată decizia civilă nr 131/RMF/18.02.2014 a Tribunalului Constanța pronunțată în dosar 45698/212/2010\* și s-a fixat termen pentru rejudecarea recursului.

Cu ocazia rejudecării recursului a fost încuviințată părților proba cu înscrisuri fiind depuse la dosar adrese al SC MSA WOOD TRADING INTERNATIONAL, avize de expediție a mărfurilor, corespondență între societăți. De asemenea recurenta a invocat ca motiv de nulitate a hotărârii și faptul că prima instanță nu s-a pronunțat asupra cererii de intervenție în interes alăturat formulată de SC ARBORIA MANUFACTURING SRL.

**Analizând recursul formulat din perspectiva motivelor invocate și a dispozițiilor art 304<sup>1</sup> Cprciv instanța reține următoarele:**

În esență reclamanta SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a formulat prezenta acțiune prin care a solicitat obligarea SC DECIROM SA la plata contravalorii a 309 mc cherestea pe considerentul că marfa era a sa, că s-a instituit sechestrul asigurător asupra acesteia la cererea SC DECIROM SA, că instanța a dispus ridicarea sechestrului astfel instituit și că SC DECIROM SA era datoare să restituie aceste bunuri. Întrucât nu a restituit marfa propriu zisă SC DECIROM SA este obligată să plătească contravaloarea acesteia cf art 574 Cprciv raportat la art 1073 Cciv.

Iar prima instanță cu ocazia rejudecării prin sentința civilă nr 16117/16.10.2012 a admis acțiunea și a obligat pârâta la plata sumei de 118.787,92 euro reprezentând contravaloarea cantității de 309,957 mc de cherestea.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a pornit de la prevederile art 574 al 1 Cprciv cf cărora „dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul imposibilității predării acestuia, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților”.

În continuare instanța de fond a reținut că pârâta nu a restituit reclamantei bunurile asupra cărora s-a instituit sechestrul astfel încât trebuie obligată la plata contravalorii acestora.

Hotărârea primei instanțe este dată cu aplicarea greșită a legii în sensul art 304 pct 9 Cprciv. Situația de fapt a fost de altfel greșit reținută de prima instanță care nici nu a analizat în vreun fel susținerile pârâtei și probele acesteia, în condițiile în care SC DECIROM SA a susținut constant de-a lungul procesului că sechestrul efectiv nu a fost pus niciodată asupra mărfurilor.

Analizând istoricul situației de fapt instanța reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 08.08.2002 pronunțată în dosar 274/MF/2002 al tribunalului Constanța a fost admisă cererea creditoarei SC DECIROM SA formulată în contradictoriu cu debitoarea SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și s-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea debitoarei aflate la punctul de lucru din Constanța până la concurența creanței din dosarul de fond cu nr 273/MF/2002 al Tribunalului Constanța.

În vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor instanței BEJ DEACU VASILE întocmește în dosar de executare nr 372/2002 **procesul verbal din data de 14.08.2002**. În procesul verbal se menționează că executorul s-a deplasat la sediul din Constanța, str Industrială nr 9 unde a solicitat să i se pună la dispoziție o evidență care să cuprindă patrimoniul debitoarei SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL pentru a identifica bunurile acesteia. Reprezentantul debitoarei a precizat că nu există o astfel de evidență, că incinta aparține SC ARBORIA MANUFACTURING SRL care a închiriat-o SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL. De asemenea reprezentantul debitoarei a menționat că baloții de cherestea fag aflați în incintă aparțin unor terțe societăți care sunt încheiate contracte de prestări servicii respectiv depozitare și transport la bordul navelor. În acest sens a prezentat executorului judecătoresc contractul nr 64/29.05.2002 încheiat între SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și beneficiar MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL. Baloții de cherestea identificați în incinta punctului de lucru aparțineau beneficiarului MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL cf declarațiilor reprezentantului debitoarei care a prezentat în acest sens și avizele de expediție nr 7459180/29.06.2002, 5837823/22.04.2002, 6062411/17.04.2002, 5731031/12.04.2002, 7617729/04.08.2002, 5735645/23.07.2002, 7619070/26.07.2002, 5755001/20.12.2002 și 5335657/23.01.2002 menționate de executorul judecătoresc în cuprinsul procesului verbal. În continuare executorul judecătoresc a procedat la instituirea sechestrului asigurător asupra cantității de 309,957 mc cherestea de fag bunuri deținute de SC ARBORIA MANUFACTURING SRL toată cantitatea fiind lăsată în custodia creditoarei SC DECIROM SA prin reprezentantul său Bliora Atanase. SC DECIROM SA a încercat ridicarea bunului sechestrat sens în care s-a prezentat cu 3 tractoare, 32 remorci, un utilaj de încărcat și personal dar reprezentantul SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a mobilizat personalul de pază angajat pentru interzicerea accesului creditoarei și a blocat accesul în incintă cu un camion

platformă TIR opunându-se ridicării bunului sechestrat. De asemenea reprezentantul debitoarei a declarat că marfa este marcată cu numărul de LAUF corespunzător transportului cu care a sosit marfa. În aceste condiții creditoarea SC DECIROM SA a organizat la acel moment serii de câte două persoane care să realizeze paza bunului sechestrat.

Așadar din conținutul acestui proces verbal rezultă fără putință de tăgadă că SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a susținut constant că marfa nu este a sa, că este a MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL sens în care a prezentat și contractul de prestări servicii și avizele de însoțire a mărfurilor, a împiedicat creditoarea să ridice bunurile, bunuri care au rămas în incinta aceluiași depozit.

Că reclamanta creditoare SC DECIROM SA nu a intrat niciodată în posesia bunurilor rezultă și din cuprinsul sentinței civile nr 15777/27.08.2002 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosar 14310/2002. Prin această sentință a fost admisă acțiunea reclamantei SC DECIROM SA înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța la data de 19.08.2002 (deci la 5 zile de la întocmirea procesului verbal de către executorul judecătoresc) și a fost obligată pârâta SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL să permită reclamantei SC DECIROM SA să efectueze paza bunurilor sechestrate prin procesul verbal încheiat la 14.08.2002 de executorul judecătoresc.

Nici această sentință nu a fost vreodată adusă la îndeplinire executorul judecătoresc constatând la data de 09.09.2002 că debitoarea SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și-a închis punctul de lucru de la adresa menționată.

Iată așadar că nu există nicio dovadă că SC DECIROM SA s-a aflat vreodată în posesia efectivă a bunurilor puse sub sechestru sau că ar fi avut vreo posibilitate de a dispune asupra acestora.

În fine, sechestrul asigurător fusese instituit în considerarea litigiului de fond ce a făcut obiectul dosarului 273/MF/2002 al Tribunalului Constanța dosar în care prin sentința civilă nr 418/MF/25.09.2002 pârâta SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a fost obligată în favoarea reclamantei SC DECIROM SA la plata sumei de 28.167,83 USD , 98.011.359 lei penalități până la 31.05.2002 și la penalitățile curse în continuare.

Ca urmare a acestei sentințe și a altor două hotărâri în care debitoarea SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL era obligată la plata unor sume de bani s-a formulat cerere de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitoarei. În dosarul privind cererea de deschidere a procedurii insolvenței s-a încheiat la data de 09.05.2005 o tranzacție din care rezultă că SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL a plătit toate datoriile către SC DECIROM SA, inclusiv datoria din sentința pronunțată în litigiul în considerarea căruia a fost admisă cererea de înființare a sechestrului asigurător.

În acest context prin Încheierea nr 106/MF/23.11.2005 pronunțată în dosar 76/MF/2005 al Tribunalului Constanța instanța a constatat că menținerea sechestrului asigurător nu se mai justifică, a respins cererea de ridicare a sechestrului formulată de SC DECIROM SA pentru lipsă calitate procesual

activă deoarece o astfel de cerere poate fi formulată doar de debitor nu și de către creditor, a admis cererea reconvențională formulată de SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și a dispus ridicarea sechestrului.

Este evident în aceste condiții că cererea de ridicare a sechestrului a fost făcută de ambele părți atât de reclamanta SC DECIROM SA cât și de pârâtă în condiții de conveniență și în contextul stingerii tuturor litigiilor dintre ele ca urmare a achitării debitelor și încheierii tranzacției.

Cu privire la bunurile menționate de executorul judecătoresc la momentul întocmirii procesului verbal de instituire a sechestrului respectiv cei 309 mc de cherestea se reține că aceștia erau destinați MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL cf contractului nr 64/29.05.2002 încheiat între SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și beneficiar MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL și avizelor de expediție nr 7459180/29.06.2002, 5837823/22.04.2002, 6062411/17.04.2002, 5731031/12.04.2002, 7617729/04.08.2002, 5735645/23.07.2002, 7619070/26.07.2002, 5755001/20.12.2002 și 5335657/23.01.2002 menționate în procesul verbal. În acest sens au fost susținerile reprezentantului debitoarei la momentul încheierii procesului verbal din 14.08.2002 și astfel a reținut și Tribunalul București în cuprinsul sentinței civile nr 9646/07.11.2006 pronunțată în dosar 2712/3/2005 prin care a admis acțiunea reclamantei FORMBY TRADING LIMITED împotriva pârâtei SC ARBORIA MANUFACTURING SRL, a obligat pârâta la predarea a (altor) 309 mc cherestea către reclamantă și a respins cererile de chemare în garanție a SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL și SC DECIROM SA prin hotărâre devenită irevocabilă prin respingerea căilor de atac.

De altfel în prezenta cauză recurenta SC DECIROM SA a depus la dosar toată corespondența și înscrisurile furnizate de MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL care a confirmat că marfa menționată în avizele de expediție precizate în procesul verbal de instituire a sechestrului a fost exportată în cursul anului 2002 cu destinația Egipt (filele 50-52 dosar recurs, adresele MS WOOD TRADING INTERNATIONAL SRL nr 53/18.10.2005, nr 1/12.02.2014, nr 347/21.06.2002). Au fost depuse și avizele de expediție a mărfurilor (filele 53-58 dosar).

În concluzie SC DECIROM SA nu a intrat niciodată în posesia efectivă a bunurilor asupra cărora a fost instituit sechestrul în condițiile în care marfa a rămas în continuare în posesia pârâtei SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL care a exportat-o în cursul anului 2002 astfel cum s-a arătat mai sus.

Or prezenta acțiune reclamanta și-a întemeiat-o pe dispozițiile art 574 al 1 Cprciv cf cărora „dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul imposibilității predării acestuia, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților”.

Așadar articolul face vorbire de „imposibilitatea” predării unui bun dar în cazul de față imposibilitatea predării de către SC DECIROM SA a bunurilor cu privire la care s-ar fi instituit sechestrul se datorează tocmai reclamantei SC

ARGUS STANDARD SECURITY SRL care nu a lăsat niciodată bunurile în posesia SC DECIROM SA în ciuda dispozițiilor instanței și a măsurilor executorului judecătoresc.

În aceste condiții prezenta acțiune de obligare a SC DECIROM SA la plata contravalorii bunurilor „dispărute” este făcută evident cu încălcarea principiului „nemo auditur propriam turpitudinem allegans” și se impune respingerea ei ca nefondată.

În ce privește critica formulată de recurentă la ultimul termen de judecată în recurs prin care invocă nulitatea sentinței pe considerentul că nu s-ar fi pronunțat asupra cererii de intervenție în interes alăturat formulată de SC ARBORIA MANUFACTURING SRL, instanța reține că nepronunțarea asupra cererii de intervenție în interes alăturat nu reprezintă un motiv de ordine publică în condițiile în care partea interesată respectiv intervenienta nici nu a înțeles să formuleze recurs pe acest considerent împotriva hotărârii primei instanțe.

Pentru toate aceste considerente instanța de recurs reține că hotărârea primei instanțe a fost dată cu aplicarea greșită a legii în sensul art 304 pct 9 Cprciv astfel încât va admite recursul și va modifica sentința recurată în sensul respingerii acțiunii ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
IN NUMELE LEGII  
DECIDE:**

Admite recursul formulat de recurenta **SC DECIROM SA** cu sediul în Constanța, Incinta Port Nou, Poarta 3 în contradictoriu cu intimata **SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL** cu sediul ales în comuna Dobroiești, sat Fundeni, str.Cireșului nr.43B, județul Ilfov și **SC ARBORIA MANUFACTURING SRL** cu sediul în București, bd.Timișoara nr.50, et.1, camera 9, împotriva sentinței civile nr. 16117/16.10.2012 pronunțată în dosarul nr.45698/212/2010\* al Judecătoriei Constanța

Modifică în tot sentința recurată în sensul că respinge acțiunea formulată de **SC ARGUS STANDARD SECURITY SRL** împotriva pârâtei **SC DECIROM SA**, ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronuntata în sedinta publica azi 17.09.2014.

**PRESEDINTE,**  
Elena Laura Suliman

**JUDECATOR,**  
Cristina Constantinescu

**JUDECATOR,**  
Oana Damian

**GREFIER,**  
Narcis Dobre

Jud. fond/MV Mircioi  
Red jud EL Suliman /15.12.2014